

πλοίου ὅπως συμφωνήσῃ περὶ τοῦ ναύλου ὁ εἰρη-
μένος ἐπιβάτης οὐδένα ἄλλον συνήντησεν ἐν τῷ
θαλάμῳ εἰμὴ ἄνθρωπόν τινα καταγιγόμενον εἰς
τὸ γράφειν· οὗτος δὲ ἦτον ὁ **Fulton**.

— Θὰ ἐπανέλθετε μὲ τὸ πλοῖόν σας εἰς Νέαν
Ἰόρκην; τὸν ἠρώτησεν.

— Μάλιστα, ἀπεκρίθη ὁ **Fulton**, μέλλω νὰ
ἀποπειραθῶ καὶ τὴν ἐπιστροφὴν.

— Δύνασθε νὰ μοὶ δώσητε ἕν εἰσιτήριο ἐπὶ
τοῦ πλοίου σας;

— Βεβαίως, ἐὰν ἀποφασίζητε νὰ συνταυτίσητε
τὴν τύχην σας μὲ τὴν ἰδικὴν μας.

Εἰς ταῦτα ὁ κάτοικος τῆς Νέας Ἰόρκης, ἐρω-
τήσας ποίᾳ ἦτον ἡ τιμὴ τοῦ κατάπλου, ἐμέτρη-
σεν 6 δολλάρια εἰς τὸν Φούλτονα, ὅστις ἀκίνη-
τος καὶ σιωπηλὸς, βεβουλισμένος εἰς σιέψεις, πα-
ρετήρῃ μετὰ θαυμασμοῦ τὰ ἐν τῇ χειρὶ του κα-
τατεθέντα δύο χρονομήσιμα. Ὁ ἐπιβάτης νο-
μίσας ὅτι κακῶς ἐνόησε, προσέθετο:

— Δὲν εἶνε τὸ ποσόν, ὅπερ ἐζητήσατε;

Ὁ **Fulton** ἐξεληθὼν τότε ἐκ τοῦ βεβουλισμοῦ
αὐτοῦ προσήλωσε τὰ βλέμματά του ἐπὶ τοῦ ξέ-
νου, ἀφήσας δὲ δύο χονδρὰ δάκρυα νὰ κυλισθῶ-
σιν ἐπὶ τῶν ἡλιοκαῶν αὐτοῦ παρειῶν.

— Συγχορήγατέ με, εἶπε δι' ἄλλοιωθεῖσης φω-
νῆς. Ἐσκεπτόμην ὅτι τὰ 6 ταῦτα δολλάρια εἶνε ἡ
πρῶτη ἀμοιβὴ τῶν πολυχρονίων κόπων μου ἐπὶ τῆς
ἀτμοπλοίας. Πολὺ ἐπεθύμου, προσέθηκε λαμβά-
νων τὴν χεῖρα τοῦ ἐπιβάτου, νὰ καθιερώσω τὴν
μνήμην τῆς στιγμῆς ταύτης, παρακαλῶν ὑμᾶς νὰ
συμμερισθῆτε μετ' ἐμοῦ φιάλην οἴνου, ἀλλ' εἶμαι
τόσον πτωχὸς, ὥστε δὲν δύναμαι νὰ σας προσ-
φέρω ἡδὴ αὐτήν. Ἐλπίζω ἐντούτοις νὰ ἦμαι εἰς
θέσιν νὰ ἐκπληρώσω τὸ χρέος μου τὴν πρῶτην
φορὰν, καθ' ἣν θὰ συναντηθῶμεν.

Τῶντι δὲ συνητήθησαν βραδύτερον μετὰ πα-
ρέλευσιν τεσσάρων ἐτῶν, τὴν φορὰν δὲ ταύτην
δὲν ἔλλειψεν ὁ οἶνος, ὅπως ἐηροτάσωσιν ἐνθύμησιν
εὐτυχῆ.

Μετὰ τὸ πρῶτον τοῦτο ταξείδιον ὁ «**Clermont**»
ὠρίσθη νὰ ἐκτελῇ τὴν τακτικὴν ὑπηρεσίαν
μεταξὺ Νέας Ἰόρκης καὶ Ἀλβάνης. Πλὴν τὸ νέον
ἀτμοπλοῖόν σύστημα δὲν κατώρθωσε νὰ ἱδρυθῇ
ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ **Hudson** ἄνευ μεγάλων δυσκο-
λιῶν, καθόσον ἰσχυρίζοντο ὅτι τὸ σύστημα τοῦτο
θὰ ἀπέβαιεν ἐπιζήμιον εἰς τὸν τόπον, ὡς παρα-
κώλων τὴν ἀνάπτυξιν τῆς ναυπηγίας. Ἐὰν οἱ
χωρικοὶ Ἀγγλοὶ μετέβαινον νὰ προῦπαντήσωσι
μετὰ ζύλων καὶ πελέκων τοὺς ἐργαζομένους εἰς
τὸν πρῶτον σιδηροῦν δρόμον τὸν ὑπὸ τοῦ **Ste-**
phenson ἐγκαινιασθέντα, οἱ δὲ ἰδιοκτῆται ἀνθί-
σταντο διὰ πυροβολισμῶν κατὰ τῆς προόδου τῶν
ἔργων, τὰ ἰστιοφόρα πλοῖα ἐτέρωθεν, τὰ πλέοντα
ἐπὶ τοῦ **Hudson**, ἐποίουν συχνάκις οὐκ ὀλίγας ζη-
μίας εἰς τὸ ἀτμοπλοῖον «**Clermont**» συγκρουό-
μενα μετ' αὐτοῦ, ἢ προσεγγίζοντα μὲ τὴν πρό-
θεσιν τοῦ νὰ τὸ βυθίσωσιν. Ἡ δικαστικὴ ἀρχὴ

εὐρέθη εἰς τὴν ἀνάγκην, ὅπως θέσῃ τέρμα εἰς τὰς
προμειλετημένας ταύτας συγκρούσεις νὰ χαρα-
κτηρίσῃ αὐτὰς ὡς προσβολὰς δημοσίας τάξεως,
τιμωρητέας διὰ φυλακίσεως καὶ προστίμου.

Παρὰ πάντα τὰ προσκόμματα, ἅπερ συναντᾷ
πᾶσα νέα ἐπιχειρήσις, παραγομένη ἐν κύκλῳ ἔνθα
ὀφείλει νὰ παλαίσῃ κατ' ἀντιθέτων συμφερόντων,
τὸ ἔργον τοῦ **Fulton** καὶ τοῦ **Livingston** προέβη
ταχέως εἰς μεγάλην ἀνάπτυξιν. Τὴν 11 Φεβρου-
αρίου 1809 ὁ **Fulton** ἔλαβε παρὰ τῆς ἀμερικαν-
ικῆς Κυβερνήσεως δίπλωμα ἐφευρέσεως ἀσφαλί-
ζον αὐτῷ τὸ προνόμιον τῆς ἀνακαλύψεώς του.

Τῷ 1811 κατεσκεύασε τέσσαρα ὠραιότατα
ἀτμοπλοῖα, ὧν τὸ μεγαλύτερον ἦτο 526 τόνων
χωρητικότητος καὶ προωρίσθη ὡς ὁ «**Clermont**»
διὰ τὴν μεταξὺ Νέας Ἰόρκης καὶ Ἀλβάνης ὑπη-
ρεσίαν.

Τῷ 1812 ὁ **Fulton** ἐναυπήγησε δύο ἀτμοκί-
νητα πλοῖα πρὸς ὑπηρεσίαν τῶν ποταμῶν **Hudson**
καὶ **Est**. Συγχρόνως κατεσκεύασε πλείστα ἄλλα
ἀτμοπλοῖα διὰ λογαριασμὸν διαφόρων Ἐταιριῶν,
εἰς ἃς ἐξεχώρει τὰ ἐκ τοῦ προνομίου αὐτοῦ δι-
καιώματα. Οὕτω ἠδυνήθη νὰ συστηθῇ ἐντὸς ἡ-
μερῶν τινων ἡ ἐπὶ τοῦ **Mississippi** καὶ **Ohio** ἀτ-
μοπλοΐα.

Ἡ ἐφεύρεσις καὶ σύστασις τῆς διὰ τοῦ ἀτμοῦ
ποντοπλοίας ὑπῆρξε τὸ σημαντικώτερον γεγο-
νός, ὅπερ παρήχθη ἐν ταῖς Ἰνωμέναις Πολιτεῖ-
αις ἀπὸ τοῦ ὑπὲρ ἀνεξαρτησίας πολέμου. Τὰ ἔργα
τοῦ Φούλτονος ἔδωκαν νέαν δραστηριότητα εἰς
τὸ ἀμερικανικὸν πνεῦμα, αἱ δὲ διάφοροι Πολιτεῖ-
αι, αἱ μέχρι τότε μεμονωμέναι ἀπ' ἀλλήλων, εἶ-
δον πάραυτα συσφιγγομένους τοὺς ἐνοῦντας αὐ-
τὰς δεσμούς. Ἐπὶ τῶν ὀχθῶν πλείστων μεγάλων
ποταμῶν, ἐρήμων μέχρι τῆς ἐποχῆς ταύτης, μυ-
ριάδες τολμηρῶν σκαπανέων ἔσπευσαν νὰ ἐγκα-
τασταθῶσιν, ὅπως ἀποχερσώσωσι τὰς γαίαις καὶ
ἰδρῶσωσι πόλεις.

Τοιοῦτοτρόπως τὰ ἀτμοπλοῖα ἔφερον τὴν ζωὴν
καὶ τὴν ἐμπορικὴν κίνησιν ἐπὶ πλείστων σημεί-
ων, ὅπου πρότερον μάλις ἠρημοῦντο διεσπαρμέ-
νοι τινὲς πυργίσκοι. Χάρις δὲ εἰς τὸ ἐπίμουνον
πνεῦμα τοῦ Φούλτονος, ἡ ἀποίκισις τοῦ **Ohio**,
Missouri, τοῦ **Illinois** καὶ **Indiana** ἔφερε τὸν πο-
λιτικὸν εἰς χώρας τῶς ἀγρίας. N.

ΔΑΝΕΙΟΝ ΗΝΕΥΜΑ

Ὁ ἰατρὸς T . . . τοῦ ὁποῦ τοῦ κύριον προτόν
δὲν εἶνε ἡ εὐφυΐα, ἐπέπληττε πελάτην τοῦ τινα
ὅτι κάμνει κατάχρησιν πνευματικῶν ποτῶν.

— Μπα, λέγει οὗτος, ἀπὸ παιδὶ ἄρχισα νὰ τὰ
πίνω, καὶ ἐν τούτοις ἐπέρμαχ τὰ ἐξήντα καὶ εἶ-
μαι γερός.

— Ναί, μὰ ἂν δὲν ἔπινες, ἀποκρίνεται σοβα-
ρῶς ὁ ἀσκληπιῶδης, ἡμπορούσας νὰ ἔχῃς περα-
σμένα καὶ τὰ ἐβδομήντα.

Διάλογος γηραιού ἀνδρουγγίου :

— Ὅταν ἀποθάνῃ ὁ ἓνας ἀπὸ τοὺς δύο μας, ὅλη ἡ περιουσία νὰ μείνῃ εἰς τὸν ἄλλον. Σύμφωνη, αἱ; λέγει ὁ γέρον.

— Καλέ μου φίλε, οἱ λόγοι σου μὲ συγκινοῦν.

— Λοιπὸν ἀποφασισμένον. Ἐγὼ, ὅταν ἀποθάνῃ ὁ ἓνας ἀπὸ τοὺς δύο μας, θὰ πᾶγω νὰ κατοικήσω σὲ μιὰ μοναξιά.

*
**

Ὅρισμός :

Χαμαιλέον. Ζῶον ἔχον τὴν ιδιότητα νὰ ἀλλάσῃ χρώματα. Ἀπαντᾷται συχνότατα εἰς τὰς χώρας τῆς πολιτικῆς, μάλιστα ἐν Ἑλλάδι.

*
**

Χωρικός ἔχασε τὴν γυναῖκά του.

Πρό τινος δὲ εὐρισκόμενος εἰς τὴν πόλιν ἀπαντᾷ γνώρισμόν του ἱατρὸν, ὅστις τοῦ λέγει :

— Ἀφοῦ ἡ γυναῖκα σου ἦτον ἄρρωστη, γιατί δὲν μὲ φώναξες νὰ τὴν ἰδῶ;

— Ἄμ' σὰν ἦταν γιὰ νὰ ποθάνῃ, τί θὰ τῆς ἔκανες, ἢ ἀφεντειά σου; Ἐπειτα, ξέρεις, ἡμεῖς οἱ χωριάταις ἀποθένομε καὶ μόνοι μας, χωρὶς τὸν γιαιτρό.

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

* Ἐνώπιον τοῦ ἀψύχου λειψάνου φιλάτου ὄντος οὐδεὶς ὑπάρχει ὁ μὴ ἀπωθῶν μετ' ἀκατονομάστου φρίκης τὴν ἰδέαν ὅτι Θεός, ἀγάπη, δικαιοσύνη καὶ ἀθανασία εἶνε λέξεις ἄνευ ἐννοίας. (Octave Feuillet).

* Ἡ πολιτεία εἶνε φιδός, σκοπῶν νὰ καταστήτῃ ἀβλαβὲς αὐτὸ τὸ σαρκοφάγον ζῶον, τὸν ἄνθρωπον, καὶ νὰ παραστήσῃ αὐτὸν ὡς χορτοφάγον. (Schopenhauer).

** Εἶσαι μικρός; ὅ,τι κι' ἂν πῆ; πεντήρα δὲν ἀξίζει! Μεγάλος εἶσαι; ὅ,τι πῆ; βασιλεῖο ζυγίζει.

(ΜΟΛΙΕΡΟΣ).

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Ἐπὶ λόφου γραφικοῦ καὶ ὑγιεινοῦ, σύμπλεγμα οἰκοδομῶν, ὑπερ καλεῖται κοινῶς « Ἄστου τῶν ὄρφανῶν » καὶ ὅπου τρέφονται καὶ παιδεύονται κατὰ μέσον ὅρον δισχίλια παιδιὰ. Ὅ,τι διακρίνει τὸ ἴδρυμα τοῦτο ἀπὸ παραπλησίων ἰδρυμάτων ἐν ἄλλαις χώραις εἶνε ὅτι δὲν ἀνήκει οὔτε εἰς τὴν πόλιν, οὔτε εἰς τινὰ εταιρίαν, καὶ οὐδεμίαν κέντηται περιουσίαν ἢ ἐπιχορηγήσιν, ἀλλὰ συντηρεῖται ἀπὸ 45 ἐτῶν ἡμέρᾳ τῇ ἡμέρᾳ διὰ τῆς δημοσίας ἐλεημοσύνης. Ὁ ἴδρυτής τοῦ « Ἄστωσ τῶν ὄρφανῶν » εἶνε Γερμανός τις, ὀνόματι Μύλλερ, ὅστις ἀφοῦ διηλθε τὴν νεότητά αὐτοῦ ἐν στερήσει καὶ πολλῶν εὐρέθη ἄνευ στέγης, κατελήθη ὑπὸ φιλανθρωποῦ ζήσεως καὶ ἀπελθὼν εἰς Ἀγγλίαν ἐγένετο ἱερεὺς, καὶ διωρίσθη ἐφημέριος εἰς χωρίον τι ἐγ-

γὺς τῆς Βριστόλης. Παραιτηθεὶς τοῦ μισθοῦ του, ἐδήλωσεν ὅτι ἐπεθύμει νὰ ζῇ ἐκ τῶν προαιρετικῶν δώρων τοῦ ποιμνίου του, καὶ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ἐξέθεσε δίσκον ἐν τινὶ γωνίᾳ τοῦ ναοῦ. Ἐν ἔτει 1836 ὁ Μύλλερ συνέλαβε τὴν ἰδέαν νὰ ἰδρύσῃ ἐπὶ τῶν αὐτῶν βάσεων ὄρφανοτροφεῖον, ἐξέδωκε δὲ πρόγραμμα λέγων ὅτι ἐδέχετο παιδιὰ ἀπὸ τοῦ ἐβδόμου ἄχρι τοῦ δωδεκάτου ἔτους τῆς ἡλικίας, καὶ ἀνελάμβανε νὰ φροντίζῃ περὶ τῆς διατροφῆς καὶ ἀγωγῆς των, ἄχρις οὗ δυνηθῶσι νὰ πορίζονται μόνον τὰ πρὸς τὸ ζῆν.

Ὅτε ἐδημοσίευσεν τὴν ἀγγελίαν ταύτην, ὁ ἀγαθὸς ἐφημέριος δὲν εἶχεν οὔτε ὄβολον, καὶ ὅμως μετὰ τινὰς μῆνας ἦνοιξε τὸ πρῶτον ἄστυον. Ἐν ἔτει 1838 ἠρίθμει 86 τροφίμους καὶ μετὰ 20 ἔτη 297. Τότε ἐδημοσίευσεν φυλλάδιον λέγον' « Χωρὶς νὰ ζητήσω προσωπικῶς οὐδέποτε παρ' οὐδενὸς οὔτε ὄβολον καὶ ἀπευθυνόμενος πρὸς μόνον τὸν Θεόν, ἔλαβον ἄχρι τοῦδε ὑπὲρ τῶν ὄρφανῶν 2, 222, 032 φράγκα ». Ἡ ἐκ τοῦ φυλλαδίου ἐντύπωσις ὑπῆρξε τοσαύτη, ὥστε τὸ ἐπόμενον ἔτος ὁ Μύλλερ ἠδυνήθη νὰ δεχθῇ ἐν τῷ ἄστυῳ του δισχίλια ὄρφανά. Πολλῶν δὲ Μύλλερ περιῆλθεν εἰς χρηματικὰς στενοχωρίας. Ἀλλὰ πάντοτε κατὰ τὴν τελευταίαν στιγμὴν συνέρρεον τ' ἀναγκαιοῦντα χρήματα. Ἐν ἔτει 1847, θελήσας νὰ κτίσῃ ἴδιον ὄρφανοτροφεῖον, ἐδημοσίευσεν προκήρυξιν, καὶ ἐν δικαστήματι ὀλίγων ἐβδομαδῶν συνέλεξε 275,000 φράγκα. Ὁ Μύλλερ δὲν ὀργανίζει ἐράνους. Ἀπευθύνει ἀπλῶς ἐπικλήσεις εἰς τὸ δημόσιον. Εἷς χωρικός ἀποστέλλει αὐτῷ τὸ τίμημα τῆς πωλήσεως μιᾶς ὄρνιθος, εἷς ἀρτωπώλης ἐν δεκάλεπτον ἐπὶ ἐκάστου σάκκου ἄλευρου, εἷς δικηγόρος ποσοστὸν τι ἐπὶ ἐκάστης δίκης, ἦν κερδαίνει, καὶ οὕτω καθεστῆς. Καὶ διὰ τοῦ μέσου τούτου εἰσепράχθησαν 20,000,000 φράγκα! Τὸ θαυμάσιον τοῦτο οἰκονομικὸν ἀποτέλεσμα, συνδυαζόμενον μετ' ἄλλων περὶ τὴν διαχείρισιν φειδουῶς, ἐπέτρεψε τῷ Μύλλερ ν' ἀνιδρύσῃ πλὴν τοῦ ὄρφανοτροφείου καὶ 122 σχολεῖα, ἐν εἷς ἐκπαιδεύονται 10,500 παῖδες. Πᾶν ὄρφανὸν ἐκμανθάνει ἐπαγγελεμά τι καὶ ἐξερχόμενον λαμβάνει δωρεὰν τ' ἀναγκαιοῦντα αὐτῷ ἐργαλεῖα. Ἰδοὺ τί κατώρθωσεν εἰς ἄνθρωπος ἄνευ οὐδεμιᾶς προστασίας, ἄνευ οὐδενὸς προνομίου καὶ διὰ μόνης τῆς πειθοῦς! Τί θὰ γίνῃ ἀρά γε τὸ ὄρφανοτροφεῖον τοῦ Μύλλερ μετὰ τὸν θάνατον τοῦ ἱδρυτοῦ του; Ἡ κυβερνήσις θ' ἀναλάβῃ βεβαίως τὴν συντήρησίν του. Ἀλλ' οὕτω τὸ ἴδρυμα θ' ἀπολέσῃ τὸν ἐξαιρετικὸν αὐτοῦ χαρακτῆρα.

Ἐπὶ τῷ εἰρηνοδίκῳ τοῦ Σουσεξ ἐν Ἀγγλίᾳ ἤχθη κατ' αὐτὰς μικρὰ κόρη 8 μνηῶν ἡλικίας, ὀνόματι Ζωὴ Μάνσφελδ, κατηγορουμένη ἐπὶ κλοβοῦλῳ καταστροφῇ ξένης ἰδιοκτησίας. Ἡ κατηγορουμένη ἡμέραν τινὰ ἐκυλίστο μετ' εὐχαριστήσεως ἐπὶ τῶν χόρτων γειτονικοῦ κήπου ἀνήκοντος πλυντρίᾳ τινὶ, ὅπου εἶχεν ἀφεθῆ ὑπὸ